

ди Арсеніа и рече мѸ да застане посрѣдѣ. Арсеній (кой-то стоаше тамо непознатѣ), исправи сѧ прѣдѣ сѣвора здравѣ и читавѣ сѣ двѣ-тѣ си рѣцѣ цѣлоуспѣны. Блаженный, като изгладѣ гнѣвно противници-тѣ си, извыка: Не ли е тоа Арсеній, за кого-то вые казвате, че мѸ е отсѣчена рѣка-та? Не е ли той-зи кого-то вые познавате всички граждани въ Александріѣ? Тогава рече на Арсеніа да си издигне първо дѣсѣж-тѣ, а сѣтѣ левѣ-тѣ рѣжѣ за да видѣтѣ и сѧ ѹвѣратѣ. А той извыка сѣ голѣмѣ гласѣ и продѣма: О мѣжѣ сѣбрани! Ето Арсений, ето и неговѣ-тѣ рѣцѣ неповрѣдены кѣзѣ нѣкакво отсичанье; покажете вые вашѣа, ако имате, дрѣгыго Арсеніа, и чѣм е тѣсѣ отсѣчена рѣка, на коѣ-то за отсичанье-то вые трѣбѣ да отговарѣте. Тогава тѣи, посрамени закрываѣ сѣ лице-то и единѣ по единѣ излазѣхѣ отѣ сѣдилище-то. Аріани-тѣ, ѣдосани отѣ гнѣвѣ, като глѣдаѣхѣ че тѣхѣни-тѣ Епископи и сѣдѣи, посрамени, излизаѣхѣ потопени въ горчивѣ скѣрѣь, досадаваѣхѣ на С-го сѣ присмиванье и сѣкакѣ кѣзсрамны дѣмы, като го на-